

Όταν ο Προφήτης Ιωνάς συνάντησε το Κάπτεν Νέμο....

Σήμερα το πρωί που ξύπνησα, είχα την εντύπωση πως με πλησίασε ο Προφήτης Ιωνάς. Ήταν τόσο έντονο το συναίσθημα, που στην αρχή έλεγα ότι το βίωσα και προσπαθούσα να θυμηθώ το ποτέ. Μετά από λίγα λεπτά σκέφτηκα ότι μάλλον θα το είδα στον ύπνο μου. Δεν μπορούσα να το εξηγήσω αλλιώς. Βρέθηκα , χωρίς να ξέρω πώς , να κάθομαι σε ένα δωμάτιο με τον Προφήτη.

- Κόρη μου το ξέρεις πως κάποια στιγμή συναντήθηκα με τον Καπτεν Νέμο?

- Μα πώς έγινε αυτό; Τον ρώτησα έκπληκτη, μιας και ο Ιούλιος Βερν ήταν ο αγαπημένος μου συγγραφέας, και εννοείται πως ο καπτεν Νεμο ο αγαπημένος μου ήρωας.

Άκουσέ με :

-Θα ξέρεις ασφαλώς την ιστορία μου , που ο Θεός ήθελε να με στείλει στη Νινευί να κηρύξω στους ειδωλολάτρες. Εγώ όμως δεν ήθελα να πάω σε αυτούς και έτσι ανέβηκα σε ένα πλοίο για να φύγω από εκεί. Στο ταξίδι όμως έπιασε ξαφνικά φοβερή κακοκαιρία και οι ναυτικοί σκέφτηκαν ότι έφταιγα εγώ και έτσι με έριξαν στη θάλασσα και μετά βρέθηκα μέσα στην κοιλιά ενός τρομερού θαλάσσιου κήτους. Τρεις μέρες προσευχόμουν και έλεγα ότι αν επιζήσω θα κάνω οπωσδήποτε το θέλημα Του. Όταν λοιπόν με άφησε το κήτος , βρέθηκα στη μέση της θάλασσας , νύχτα , παγωνιά και δεν ήξερα τι να κάνω. Ξαφνικά μες στο σκοτάδι είδα το βυθό να φωτίζεται και κάτι δυνατά φωτά , σαν προβολείς, να με πλησιάζουν. Λίγο μετά κατάλαβα ότι ήταν ένα υποβρύχιο που είχε ανέβει στην επιφάνεια. Ένα πολύ παράξενο υποβρύχιο. Μόλις έφτασε δίπλα μου , άνοιξε μια καταπακτή και ένας γεροδεμένος άνδρας, μου άπλωσε το χέρι του , και με τράβηξε από τη θάλασσα.

- Ευχαριστώ πολύ , είπα, μόλις τον έπιασα και ανέβηκα στο σκάφος του.

-Ποιος είσαι παράξενε επισκέπτη? Πώς βρέθηκες στη μέση του πουθενά?

-Είμαι ο Ιωνάς , και κηρύττω το λόγο του Θεού.

-Εγώ είμαι ο καπτεν Νεμο, πλοίαρχος του Ναυτίλου, αυτού του καταπληκτικού υποβρυχίου.

-Καπετάνιε, σε ευχαριστώ πολύ που με έσωσες.

-Όποιον άνθρωπο δω στη θάλασσα και χρειάζεται βοήθεια τον βοηθώ. Είναι ιερός κανόνας της θάλασσας. Όμως πρέπει να σου πω , ότι ήσουν τόσο λαμπερός μέσα στο σκοτάδι , φαινόσουν από μακριά και έφεγγες σαν φάρος .

- Ναι καλέ μου , γιατί είμαι προφήτης. Και αυτό που λάμπει είναι το φωτιστέφανό μου.

-Ευλογημένος είμαι τότε προφήτη μου , που μπόρεσα να σε βοηθήσω .Μα δεν μου 'πες , πώς βρέθηκες μέσα στον ωκεανό?

-Με πέταξαν από ένα πλοίο , έπειτα με κάταπτε ένα κήτος και με άφησε 3 μέρες μετά στη θάλασσα. Όμως παιδί μου, δεν φταιν αυτοί που με έριξαν στο νερό παρά μόνο εγώ γιατί παράκουσα την εντολή του Θεού.

-Και γι' αυτό επέτρεψε αυτήν τη δοκιμασία ? Θα μπορούσες να είχες πνιγεί.

-Επειδή δεν ήθελα να πάω να κηρύξω το λόγο Του στη Νινευί.

- Εσύ όμως γιατί δεν ήθελες?

- Επειδή εκεί είναι όλοι ειδωλολάτρες και νομίζω πως θα ήταν άσκοπο και μάταιο. Όμως τώρα έχω μετανοήσει και θέλω όσο τίποτα άλλο να επιστρέψω εκεί.

-Το ξέρεις ότι απέχουμε πολύ από τις ακτές της Παλαιστίνης?

-Αλήθεια, δεν ξέρω, πού είμαστε τώρα ?

- Είμαστε κοντά στην Κρήτη , ένα μεγάλο ελληνικό νησί.

-Μάλλον το κήτος με έφερε ως εδώ αφού 3 μέρες ταξίδευα μαζί του, μέσα στην κοιλιά του.

-Προφήτη μου, θα είναι μεγάλη μου χαρά, τιμή και ευλογία να σε πάω εγώ στον προορισμό σου.

- Σ' ευχαριστώ τόσο πολύ. Είσαι καλός άνθρωπος Νέμο και άξιος καπετάνιος και το υποβρύχιο σου είναι πολύ ωραίο και πολύ εξελιγμένο.

- Ναι ,μπορεί να πάει και πολύ βαθιά. Έλα μαζί μου να σου δείξω.

Με πήγε λοιπόν κόρη μου στο σαλόνι που υπήρχε ένα τεράστιο φινιστρίνι. Σαν τζαμαρία ήταν, όπου έβλεπες όλον τον βυθό.

-Ιωνά , θα πάμε ως την Παλαιστίνη κάτω από τη θάλασσα , σε ένα ταξίδι που όμοιό του, δεν θα έχεις ξανακάνει.

Πραγματικά κορίτσι μου το ταξίδι ήταν φανταστικό, σαν να διάβαζα ένα παραμύθι.

-Προφήτη μου , αυτά είναι τεράστια καλαμάρια. Μπορούν να φάνε σχεδόν τα πάντα. Πάνε πάντα μαζί, σε κοπάδι και έτσι είναι πολύ δυνατά.

-Αυτό που μοιάζει με τεράστιο μάτι και μας κοιτάζει , τι είναι καπετάνιε?

- Χταπόδι, τεράστιο και αυτό και τώρα μας παρατηρεί. Έχει πολύ δυνατά και πελώρια πλοκάμια , αλλά έμενα με ξέρει και γνωρίζει ότι δεν θα του κάνω κακό, γι αυτό περνάμε ελεύθερα, αλλιώς θα μας είχε επιτεθεί. Κοίτα και αυτές τις τεράστιες χελώνες.

- Πω, πω, γιγάντιες είναι Καπτεν .Σαν δυο άνθρωποι σε μήκος. Μα τι κάνουν? Μας χτυπάνε το τζάμι?

-Ναι ,είναι φίλες μου. Κάποτε γιάτρεψα το πόδι της μιας από ένα πολύ βαθύ δάγκωμα. Από τότε όποτε με δουν έρχονται και ακουμπάν το σκάφος μου, σα να με χαιρετάνε .

-Αυτά τα φυτά που περνάμε ανάμεσα, τι είναι?

-Είναι τεράστια κοράλλια, αλλά οι άνθρωποι δεν ξέρουν ότι υπάρχουν , αφού δεν έχουν βρεθεί ποτέ σε τέτοιο βάθος. Μόνο εγώ και εσύ ξέρουμε ότι υπάρχουν.

-Καπετάνιε , τι ώρα είναι? Είναι νύχτα ή μέρα? Ταξιδεύουμε ώρες και έχω χάσει τον χρόνο.

- Ξημέρωσε αλλά σε αυτό το βάθος δεν φτάνουν οι ακτίνες του ήλιου.

-Προφήτη μου , δεν θα αργήσουμε να φτάσουμε. Σε λίγες ώρες θα είσαι κοντά στη Νινευί ?

-Ανυπομονώ να φτάσουμε , Του το χρωστάω.

-Σου εύχομαι να πετύχεις στο έργο σου.

-Σε ευχαριστώ παρά πολύ. Πρέπει να σου ομολογήσω ότι το ταξίδι ήταν παραμυθένιο. Ποτέ δεν περίμενα να δω ,αυτά που είδα. Μα πιο πολύ χάρηκα που γνώρισα έναν τόσο σπουδαίο, μορφωμένο και γενναίο άνδρα σαν κι εσένα Νέμο.

Έτσι λοιπόν κόρη μου , αφού το υποβρύχιο αναδύθηκε , ο πλοίαρχος Νεμο με άφησε σε ένα μικρό λιμανάκι και μου είπε ότι αν συνεχίσω το δρόμο που έβλεπα μπροστά μου , θα έφτανα σύντομα στον προορισμό μου.

Αυτή ήταν η όμορφη ιστορία του Νέμο και του Ιωνά που κάποια στιγμή συναντήθηκαν σε μια χρονοκαψουλα και που είχα την τύχη να την μάθω κι εγώ . Κι αν ακόμη δεν έχω καταλάβει και δεν ξέρω το πώς ,σημασία έχει ότι νιώθω ευλογημένη που ήμουν μέρος της.

Νόνη & Εβελίνα Σπυροπούλου